

Arrest

nr. 108 903 van 2 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. FRANCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Tadzjiek te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Bagrami in het district Bagrami van de provincie Kaboel. Drie maanden voor uw vertrek kwam uw broer R. bebloed en gewond thuis. Hij zei dat hij hield van een meisje, Nadia, en dat zij een relatie hadden. Haar familie zag hen samen aan hun huis en heeft R. daarop geslagen. Hij drong er bij uw moeder op aan een huwelijksaanzoek te doen bij haar familie. Uiteindelijk heeft zij de hand van Nadia gevraagd maar het aanzoek werd geweigerd. Drie maanden later is R. weggevlucht met Nadia. Die nacht kwamen familieleden van haar bij jullie aan de deur en vroegen naar R.. Jullie wisten zelf echter ook niet waar hij was. Daarop bedreigden zij jullie met een pistool. De burens hoorden het lawaai en kwamen er op af. Een jongetje zei dat hij naar de politie had gebeld waarna de familie van Nadia het hazenpad koos. Jullie hebben dan naar Fahim, een vriend van R. gebeld om te

vragen naar uw broer. Hij zei dat uw broer gevlucht was met Nadia maar dat hij niet wist waar R. was. Die nacht zijn jullie uit uw dorp vertrokken. In de stad Herat besliste de smokkelaar dat u en uw broer M. R. S. (OV. 7.657.087) met twee moesten doorreizen en dat hij uw ouders en jongste broer via een andere weg zou brengen. Sindsdien hebben jullie geen contact meer gehad met uw ouders. In oktober 2012 zijn jullie uit Afghanistan vertrokken. Op 12 februari 2013 heeft u in België asiel aangevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uw verklaringen over de relatie van uw broer R. met Nadia en de daaruit volgende problemen zijn dermate vaag en bovendien strijdig met de verklaringen van uw broer Mohammad Rashad dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Vooreerst blijken zowel u als uw broer geen enkele informatie te kunnen geven over hoe en wanneer de relatie tussen R. en Nadia is begonnen (CGVS, p. 7 en CGVS 13/11290, p.6). Evenmin blijken jullie – naast het dorp waar zij wonen – enige concrete informatie te kunnen verschaffen over de familie van Nadia. Zelfs de naam van de familie is jullie niet bekend (CGVS, p. 8 en CGVS 13/11290, p. 5). In dit verband zegt u dat R. niets vertelde, meer zelfs, jullie zouden het niet eens gevraagd hebben (CGVS, p. 7). Dit weet echter geenszins te overtuigen daar uw moeder uiteindelijk een aanzoek zou hebben gedaan bij de familie en er dan ook kan verwacht worden dat uw broer meer informatie zou gegeven hebben behalve de naam van het dorp waar Nadia woonde. Overigens kan van een asielzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij over details beschikt van de personen die hem in zijn land van herkomst bedreigden en de aanleiding waren van zijn vlucht uit het land van herkomst. Voorts zijn uw verklaringen en die van uw broer over het incident waarbij R. geslagen werd door de familie van Nadia evenmin overtuigend. Allebei kunnen jullie niets meer vertellen dan dat hij afgesproken had met Nadia aan haar huis en dat hij gezien werd door haar familie en vervolgens geslagen werd (CGVS, p. 8, CGVS 13/11290, p. 5). Naast het feit dat een dergelijke weinig doordachte handelswijze van R. weinig aannemelijk is, zijn dit bovendien zeer beperkte en oppervlakkige verklaringen zonder enige overtuigingskracht. Wanneer uw broer aangemaand wordt om niet in die mate aan de oppervlakte te blijven en meer details te geven over het gebeurde kan hij nog louter aan bovenstaande verklaringen toevoegen welke verwondingen uw broer had. Hoewel dit enigszins concreter is zijn deze verklaringen niet van dien aard dat zij de geloofwaardig kunnen herstellen (CGVS 13/11290, p. 5). Bovendien is het zeer opmerkelijk dat uw broer tevens nog zegt dat R. een week in het ziekenhuis is gebleven en dat Fahim, de vriend van R., eveneens bij dit incident betrokken was en geslagen werd (CGVS 13/11290, p. 6). Dat u hier zelf niets over vermeldt doet nog verdere twijfels rijzen.

Verder hangt er onduidelijkheid over uw verklaringen over het aanzoek dat uw moeder deed bij de familie van Nadia. Zo zegt u dat R. aandrong bij uw moeder om een aanzoek te doen. Zij zou dan drie maanden voor uw vertrek een keer een aanzoek hebben gedaan (CGVS, p. 7 en 8). Uit de verklaringen die u op de Dienst Vreemdelingenzaken liet optekenen in de vragenlijst van het CGVS blijkt echter in strijd hiermee dat het net uw moeder was die aandrong bij uw broer wat betreft het huwelijksaanzoek. Uw broer zag het initieel niet zitten maar uw moeder ging uiteindelijk toch naar de familie van Nadia om een aanzoek te doen (vragenlijst CGVS, p. 4). Tevens dient opgemerkt te worden dat u zegt dat uw moeder een keer een aanzoek heeft gedaan terwijl uw broer daarentegen verklaart dat dit 5 of 6 keer was (CGVS 13/11290, p. 6). Dergelijke incoherente verklaringen tasten de geloofwaardigheid van uw relaas in verdere mate aan.

Ook op een ander punt komen uw verklaringen en die van uw broer niet overeen. Zo zegt u dat u te weten was gekomen dat Nadia aan iemand was uitgehuwelijkt wanneer de familie van Nadia aan jullie deur stond de nacht van uw vertrek. Zij zouden jullie toen hebben gezegd dat zij verloofd was (CGVS, p. 10). Uw broer zegt echter dat R. dit zelf had gezegd tegen jullie aangezien hij nog steeds contact had met Nadia (CGVS 13/11290, p. 7).

Ook over de vlucht van R. met Nadia laten uw verklaringen of die van uw broer geen enkel licht schijnen. Uit jullie beider verklaringen blijkt immers dat jullie daar niets over weten (CGVS, p. 9, CGVS 13/11290, p. 5). Evenmin hebben jullie enig idee of Fahim uw broer al dan niet geholpen heeft in zijn opzet om weg te vluchten met Nadia (CGVS, p. 9, CGVS 13/11290, p. 6). Dit is toch verwonderlijk daar jullie uiteindelijk nog gebeld hebben met Fahim de avond voor jullie vertrek (CGVS, p. 7). Dat jullie uit dit gesprek – hoewel hij op de hoogte bleek van het plan van uw broer – geen enkele informatie over de vlucht van uw broer wisten te verkrijgen roept ernstige vragen op. Zeker over het feit of Fahim uiteindelijk uw broer geholpen heeft of niet zouden jullie toch zekerheid moeten hebben.

Er kan ook nog een tegenstrijdigheid opgemerkt tussen uw verklaringen over het incident waarbij de familie van Nadia jullie heeft bedreigd en de verklaringen van uw broer. Wanneer u gevraagd

wordt waarom zij uiteindelijk terug zijn weggegaan hoewel zij R. te pakken wilden krijgen zegt u dat een jongen de politie had gebeld waarna zij meteen zijn weggegaan (CGVS, p. 10). Uw broer zegt daarentegen echter dat de burens hen tegenhielden en wegduwden. Ook wanneer hem gevraagd wordt hoe ze dit konden doen aangezien jullie belagers een wapen hadden blijft hij erbij dat ze hen tegenhielden en wegduwden (CGVS 13/11290, p. 5).

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kaboel, district Bagrami te worden beoordeeld (CGVS, p. 2).

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats.

Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kaboel een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

Uit deze analyse blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Kaboel duidelijk verbeterd is sinds 2009. Deze tendens zette zich door. Op één ernstig incident na in december 2011, blijkt uit een analyse tot en met mei 2012, dat de provincie Kaboel opvallend rustig was. Met betrekking tot het district Bagrami blijkt er enkel sprake van IED's die sporadisch voorkomen op de invalswegen in de richting van Jalalabad (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) . U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kaboel actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Kaboel, district Bagrami geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker stelt vooreerst vast dat de beslissing voor zowel zijn broer als voor hemzelf exact dezelfde bewoordingen bevat terwijl er wel degelijk verschillen zijn tussen de verklaringen van beide personen hetgeen niet duidelijk uit de beslissing blijkt. Verzoeker is van mening dat het hier om 2 verschillende personen gaat waarover een aparte beslissing moet worden genomen.

Voorts betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een fotokopie van een taskara.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

De asielaanvragen van verzoeker en zijn broer M. R. S. berusten op de problemen die zij ondervonden ten gevolge van de verboden relatie die hun broer R. was aangegaan.

Niet enkel kan worden vastgesteld dat verzoeker en zijn broer vage verklaringen afleggen over deze relatie zij blijken elkaar eveneens op diverse punten tegen te spreken.

Zo blijken noch verzoeker noch zijn broer M. R. S. enige informatie te kunnen geven over hoe en wanneer de relatie tussen R. en Nadia is begonnen noch kunnen zij enige concrete informatie geven over de familie van Nadia. Zo slagen zij er zelfs niet in, buiten de naam van het dorp waar het gezin zou wonen, de familienaam van het meisje te kunnen geven. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van het relaas temeer nu de moeder van verzoekers een huwelijksaanzoek bij deze familie heeft gedaan waardoor kan verwacht worden dat verzoeker en zijn broer dienaangaande meer informatie kunnen geven. Dit klemt bovendien des te meer nu verzoeker de oudste zoon van het gezin is waardoor kan worden aangenomen dat hij nauwer betrokken is bij de problemen. Overigens kan van een asielzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij over details beschikt van de personen die hem in zijn land van herkomst bedreigden en de aanleiding waren van zijn vlucht uit het land van herkomst.

Over het huwelijksaanzoek zelf leggen verzoeker en zijn broer bovendien tegenstrijdige verklaringen af. Zo spreekt verzoeker zich vooreerst zelf tegen over de persoon die het initiatief nam voor het aanzoek. Verzoeker verklaarde immers bij het Commissariaat-generaal dat R. aandrong bij hun moeder om een aanzoek te doen waarop zij vervolgens drie maanden voor hun vertrek een keer een aanzoek zou hebben gedaan terwijl verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken in de vragenlijst liet optekenen dat het net zijn moeder was die aandrong bij zijn broer wat betreft het huwelijksaanzoek. Verzoekers broer zag het initieel niet zitten maar hun moeder ging uiteindelijk toch naar de familie van Nadia om een aanzoek te doen. Volgens verzoeker werd er maar eenmaal een verzoek gedaan terwijl er volgens verzoekers broer zeker 5 tot 6 maal een aanzoek is gedaan. Ook over het incident waarbij de familie van Nadia verzoekers familie heeft bedreigd leggen verzoeker en zijn broer tegenstrijdige verklaringen af. Verzoeker verklaarde immers dat Nadia's familie meteen is weggegaan nadat een buurjongen de politie had gebeld terwijl er bij verzoekers broer geen sprake is van de politie en het daar de burens zijn die hen tegenhielden en wegduwden.

Voorts blijken verzoeker en zijn broer weinig of geen informatie te kunnen bijbrengen over de vlucht van hun broer R. met Nadia. Zo kunnen verzoeker en zijn broer niet aangeven of Fahim hun broer al dan niet geholpen heeft in zijn opzet om weg te vluchten met Nadia. Dit klemt des te meer nu verzoeker en zijn broer de avond voor hun vertrek nog met Fahim gebeld zouden hebben.

Verzoeker verklaart de tegenstrijdheden onder meer door foute vertalingen. Dit is echter een post factum verklaring die geenszins kan overtuigen. Uit de verschillende gehoorverslagen blijkt niet dat er zich taal- of tolkenproblemen hebben voorgedaan. Bovendien wordt bij de aanvang van het gehoor benadrukt dat eventuele problemen met de tolk moeten worden gemeld. Verzoeker heeft dienaangaande nooit enige opmerking gemaakt, noch blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor moeizaam is verlopen. Verzoeker verklaarde bovendien uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep.

De taskara door ten slotte die door verzoeker in bijlage aan het verzoekschrift gevoegd is niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat dit document overeenkomstig de bepalingen van artikel 8 PR RvV niet in aanmerking wordt genomen.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in geval van een terugkeer naar Afghanistan, aantoonde.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet blijkt in tegenstelling tot wat verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt dat de commissaris-generaal wel degelijk de veiligheidssituatie van het district Bagrami heeft beoordeeld. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de veiligheidssituatie in de provincie Kabul duidelijk verbeterd is sinds 2009. Deze tendens zette zich door. Op één ernstig incident na in december 2011, blijkt uit een analyse tot en met mei 2012, dat de provincie Kabul opvallend rustig was. Met betrekking tot het district Bagrami blijkt er enkel sprake van IED's die sporadisch voorkomen op de invalswegen in de richting van Jalalabad (SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" van 11 juli 2012). Verzoeker bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER